

DŽERKBEJTI? PA I NIJE TOLIKO TEŠKO...

NOVE MOGUĆNOSTI RIBOLOVA

Kratak, jak i brz štap i dobar multiplikator omogućiće vam da uživate u ribolovu i dođete do trofeja o kojima niste mogli ni sanjati

Piše: Piotr Piskorski

Moda sa džerkbejtima i kasting opremom stigla je u Evropu u kasnim 90-tim, zahvaljujući nekolicini holandskih ribolovaca, posebno Bertusu Rozemeijeru, čuvenom lovcu na grabljivice. On je 1995. prvi opisao ovaj metod i varalice u jednom od najvećih evropskih časopisa o ribolovu. Ubrzo posle toga u časopisu su osvanule slike ogromnih štuka ulovljenih na vremešne američke Suick-ove i Reef Hawgs-e. No, uprkos zavidnom prostoru posvećenom u medijima, džerkovi nisu ostvarili neku širu popularnost. Razlog je bio veoma jednostavan: praktično sve ove varalice su entuzijasti morali sami nabavljati iz Amerike i to za ne baš mali novac, najčešće iz poznatog "Rollie & Hellen's Musky Shopa-a" u Viskonsinu. Takva situacija nije nimalo pogodovala popularizaciji ovog načina ribolova. To je potrajalo sve do 2000-te, kada je na sajmu EFTTEX u Lyonu kompanija Salmo iz

Kratak štap je neophodan u ovakvom ribolovu

Poljske predstavila prve evropske džerkbejte - Fatso 14 i Jack 18. Razlika između njih i poznatih američkih modela bila je evidentna, pa su odmah dobili zavidan publicitet i prihvaćeni su od strane ribolovaca. U narednim godinama paleta je proširena sa još nekoliko modela, najpre modelom Warrior, a zatim i Slidrom, čime je Salmo postao (i ostao) evropski lider u proizvodnji ovakvih varalica.

I drugi proizvođači su brzo uvideli potencijal ovog tržišta i kao rezultat toga nastao je veliki broj modela, a svake godine se pojavljuju novi. To su uglavnom manje ili više uspešne kopije postojećih varalica.

Fascinacija velikim varalicama pogodovala je i proizvođačima pribora jer su zahvaljujući tome sada mogli prodati mašine i štapove koji su im do tada uglavnom skupljali prašinu po rafovima.

NOVE TEHNIKE RIBOLOVA

Najvažnije od svega je da su se varalica-rima otvorile nove mogućnosti u ribolovu. Ipak, mnogi od njih su se pitali, posebno oni koji još nisu probali da love na džerkbejte, zašto su te čudne varalice bez spojlera tako popularne? I zašto bi se odrastao čovek patio sa multiplikatorom kada je mnogo lakše koristiti klasičan stacionarac? Teško je dati kratak i jednostavan odgovor. U stvari, jedino oni koji su to probali mogu u potpunosti da shvate razloge, a na drugu stranu, baš ti početni problemi u radu sa multiplikatorom mogu entuzijasti, koji prvi put pokušava, stvoriti odbojnost prema ovom novom metodu ribolova. No, kratak i jak štap čini zabacivanje tako velikih i teških varalica prilično lakim poslom, a svaki ribolovac, za koga je varaličarenje ipak

Ribolov džerkbejtima nije komplikovan - donosi puno zadovoljstva!

Dva tipična kompleta za ribolov džerkbejtima

nešto više od pukog zbacivanja i privlačenja varalice, vrlo brzo će primetiti prednosti multiplikatora.

Oduševljenje novom tehnikom bilo je toliko da su mnogi ribolovci ozbiljno počeli razmišljati, često suprotno logici, da odustanu od klasičnog varaličarskog pribora. Kontrola nad varalicom prilikom pecanja multiplikatorom je neverovatna, ali najveća prednost ovakvog pribora je da se njime može dugo loviti bez zamora, i to dinamično i intenzivno. No, da bi se iz džerkbejta izvukao pun potencijal, neophodno je biti i kreativan. Što veću kontrolu imamo nad mamcem - bolje ćemo rezultate ostvariti. Godine razvoja ribolovačkog pribora rezultovale su stvaranjem optimalnih kombinacija za svaku tehniku i tip varalice, a neki delovi pribora i dalje evoluiraju jer se pojavljuju novi materijali i tehnike izrade. No, to nije slučaj kada je u pitanju ribolov džerkovima, jer su to varalice koje se u osnovi nisu mnogo promenile. Naj-

bolji magacin za strunu je i dalje multiplikator (baitcaster), a džerkove je i dalje najoptimalnije povlačiti kratkim, jakim štapovima, a cela kombinacija mora biti sposobna da savlada veoma krupnu ribu. Da bi bolje razumeli prednosti pribora ovako ukomponovanog za lov džerkovima, hajde da malo bliže pogledamo njegove elemente.

PRVO ŠTAP

Zabacujemo teške varalice: 35 - 120 grama. Povlačimo ih aktivno i dinamično. Imajući to u vidu, štap mora imati odgovarajuću težinu bacanja. Takođe, ne trebamo zaboraviti ni na sopstveni komfor: ako želimo da provedemo nekoliko sati bacajući ovaj tip varalice, dug štap je velika greška. On može dovesti samo do zamora, loše tehnike vođenja varalice i, na kraju, obeshrabrivanja. Zato nam treba kratak (180 - 225 cm) i tvrd štap. Ovakav štap ima i nekoliko drugih nes-

pornih prednosti. Najvažnije su:

- ovo je tehnika koja najmanje zamara ribolovca jer je štap uglavnom usmeren na dole, prema vodi
- izuzetna kontrola nad varalicom
- mogućnost izvođenja jakog i brzog trzaja
- vrlo kratko vreme zamaranja, što pozitivno utiče na bezbednost ribe

I pored svega navedenog, mnogi ribolovci i dalje biraju tradicionalni varaličarski štap od 2,4 ili čak 2,7 m i idu u ovakav ribolov, ubeđeni da im ne treba drugačija oprema. Naravno, može se i tako raditi. To me pomalo podseća na pecanje ispod leda štapom od 3 metra. Naravno, može i tako, ali čemu? Čak i ako koriste manje varalice, kao što su Slider 7, 10 ili Fatso 10, ne shvataju koliko im promakne "informacija" koje dolaze sa drugog kraja strune. A kada su u pitanju "pravi" džerkovi, teški od 45 do 120 grama - o njima mogu samo da sanjaju! Zato, jak varaličarski štap je dobar za početak, no baitcasting komplet je korak dalje u ovom magičnom krugu. Da bi kompletirali vašu kasting opremu potreban vam je, naravno i...

MULTIPLIKATOR SA DOBROM STRUNOM

Već sam pomenuo koliko multiplikator "podize" osetljivost opreme. Klasična stacionarna varaličarska mašinicica, posebno kada je reč o teškim varalicama, zahteva da se struna svaki put prihvati (okači) na kažiprst prilikom zabačaja. Nakon nekoliko sati čak i ogrubela koža na vrhu prsta biće oštećena, pa i puna posekotina. Kod multiplikatora nema tog problema jer struna napušta kalem čim popustite pritisak palca.

Druga velika prednost multiplikatora je njegova znatno veća čvrstina, koja je neophodna prilikom džerkanja, pošto mu je špulna oslonjena u dve tačke. Generalno gledajući, trenutno na tržištu postoje dva tipa ovakvih čekrka: nisko-

Multiplikatori - niskoprofilni i okrugli

profilni i "klasični" (visokoprofilni). Prvi tip je mnogo osjetljiviji i namenjen je manjim varalicama (15 do 35 grama). Za korišćenje "teške artiljerije" preporučljivo je koristiti klasični, okrugli (visokoprofilni) multiplikator. Pored toga što su dosta čvršći, ovakvi multiplikatori imaju i špulne većeg kapaciteta, pa se na njih može namotati više od 100 m upredene strune. Kada se koriste džerkovi teški 15 do 35 grama, dovoljna je struna nosivosti 10 kg (cca 0,18 mm), koja se bez problema može namotati na niskoprofilni multiplikator. No, za mamce preko 35 grama preporučujem upredenu strunu nosivosti 14-20 kg (0,23-0,27 mm).

"Normalni" ribolovci često stavljaju prst na čelo u čuđenju kada vide ovakav komplet. Za laika nema smisla koristiti "upredenu strunu za soma" da bi se lovi la štuka. Istina, ali takve strune se ne koriste zbog veličine i snage ribe prilikom borbe, nego zbog same tehnike ribolova. Ribolov džerkovima, posebno najvećim, mnogo se razlikuje od klasičnog varaličarenja. Ovakav ribolov podrazumeva teške mamce i često vrlo oštre pokrete prilikom povlačenja. Nesumnjivo, još jedna od prednosti ove tehnike i pribora koji se koristi je i mogućnost eksploatacije mesta sa puno trave, granja i drugih prepreka. Vrlo često prilikom trzaja varalicom pokupimo travu, da bi je već sledećim trzajem oslobodili i nastavili povlačenje. Struna je ta koja najviše trpi, pa zato mora biti dovoljno jaka i izdržljiva da možemo slobodno da povlačimo varalice, bez straha da će pući ili da će je oštećenu prekinuti čak i manja riba.

Salmo džerkbejti - Slider, Jack, Fatso i Warrior

Svako ko je, makar na nekoliko sati, pokušao da lovi priborom mimo ovih pravila, vrlo brzo je uvideo da ne ide tako i promenio mišljenje, pogotovo nakon nekoliko izgubljenih skupocenih varalica. Lično, čak i ako koristim strunu

nosivosti 20 kg, prevezujem čvor na svakih nekoliko sati - za svaki slučaj.

I na kraju, ali ne zato i najmanje važan element sistema, tu je i predvez odgovarajuće nosivosti. Nažalost, na tržištu ima puno smeća, pompezno opisanog od strane proizvođača. Savetujem vam da obavezno proverite nosivost kupljenih predveza. Najjednostavniji test je da vežete predvez za strunu i zatim ih opteretite odgovarajućom silom. Najslabiji element mora biti, naravno, čvor na struni. No, verujte mi da ćete se iznenaditi u koliko slučajeva je to najčešće kraj predveza, kopčica ili virbla. Zato ne dozvolite da vaše šanse da izvučete kapitalu zavise od tamo nekog gotovog predveza.

Još nešto. Kada ste već nabavili ovakav pribor, nemojte da ostanete samo na upotrebi džerkova. On vam takođe omogućava da ulovite neke ribe koje su ranije bile nedostupne, a lično sam bio mnogo puta svedok da su džerkovi bili puno efikasniji od klasičnih varalica (spinnerbejta, voblera, silikonaca...) i u lovu nekih drugih vrsta riba. Zašto je tako i šta treba da radimo da ulovimo grabljivice koje ne interesuju drugi mamci? To je već tema za neki sledeći tekst... 🐟

(Autor je suvlasnik poljske kompanije "Salmo" koja se bavi proizvodnjom varalica)

Preveo: A. Popović

Legendarni džerkbejti - Suick, Bobby Bait i Reef Hawg